

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/111/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614205950
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Dibdiaková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614205950.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej, členiek senátu JUDr. Evy Kmeťovej a JUDr. Márie Jamriškovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa CD Consulting, s.r.o., so sídlom Politických väzňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 264 29 705 Česká republika, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi I. S., nar. XX,XX.XXXX, bytom T. XXX, XXX XX T., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, občianske združenie, so sídlom Šafárikovo nám. 7, 811 02 Bratislava, IČO:42 309 166, právne zast. JUDr. Patrik Podhorský, advokát so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava o zaplatenie zmenkovej sumy 172 Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozhodnutiu Okresného súdu Lučenec č.k. 4C/49/2014-75 zo dňa 25. septembra 2015 jednohlasne takto

rozhodol:

Čiastočné späťvzatie návrhu o zaplatenie zmenkových úrokov 0,19 % denne zo sumy 472 Eur od 13.10.2010 do 13.01.2011 a zo sumy 172 Eur od 14.01.2011 do zaplatenia pripúšťa, rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 4C/49/2014-75 zo dňa 25. septembra 2015 v tejto časti zrušuje a konanie zastavuje.

Vo zvyšnej časti rozsudok Okresného súdu Lučenec č. k. 4C/49/2014-75 zo dňa 25. septembra 2015 potvrdzuje.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozhodnutím zamietol okresný súd návrh navrhovateľa, ktorým si ako zahraničná právnická osoba uplatnil úhradu zmenkovej sumy vo výške 172 Eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 472 Eur od 13.10.2010 do 13.01.2011 a zo sumy 172 Eur od 14.01.2011 do zaplatenia, 6% úroku z omeškania ročne zo sumy 472 Eur od 27.12.2010 do 13.01.2011 a zo sumy 172 Eur od 14.01.2011 do zaplatenia a zmenkovú odmenu vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 1,57 Eur. Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že navrhovateľ ako indosatár nadobudol všetky práva zo zmenky, ktorú vystavil odporca. Indosovaná zmenka je vlastnou zmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“, pričom do jej textu bol zahrnutý záväzok odporcu zaplatiť na túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu 472 Eur spolu s 0,25% denným úrokom od 13.10.2010. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Vystaviteľ nezaplatil na zmenke uvedenú sumu a keďže bola zmenková listina

opatrená doložkou „bez protestu“ navrhovateľ nenechal uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou. Zmenku predložil na zaplatenie a keďže od odporcu nezískal úhradu, podal na súd návrh na uplatnenie pohľadávky na vzorovom tlačive „A“ podľa čl. 4 ods.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) 861/2007/ES, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporov (ďalej Nariadenie). K návrhu priložil ako dôkaz len originál zmenky, pretože inými listinami nedisponoval.

Okresný súd mal za to, že na prejednanie veci je podľa Nariadenia daná jeho vecná a miestna príslušnosť. Podľa čl. 19 Nariadenia sa európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie, t.j. v prejednávanej veci zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v platnom znení.

Okresný súd doručoval odporcovi návrh na uplatnenie pohľadávky spolu s vyplneným „C“ tlačivom. Odporca sa k návrhu navrhovateľa v 30 dňovej lehote na tlačive „C“ vyjadril, že zmenku nepodpísal a v bode 3. Tlačiva uviedol, že chce, aby sa nariadilo ústne pojednávanie. Keďže sa nejednalo o taký prípad, aby bolo potrebné podľa § 115 a nasl. O.s.p. vydávať o nariadení pojednávania osobitné rozhodnutie, prejednal vec za účasti odporcu. Na základe skutočností, ktoré sú mu známe z doterajšej rozhodovacej činnosti (§ 121 O.s.p.), ako aj z priloženého exekučného spisu zistil, že pôvodný majiteľ zmenky - Pohotovosť s.r.o. Bratislava, ktorá vykonáva na území Slovenskej republiky prostredníctvom poskytovania úverov podnikateľskú činnosť nebol úspešný pri uplatnení svojich nárokov v exekučných konaniach. Zistil tiež, že zmluva uzavretá medzi spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. a odporcom dňa 10.02.2010 pod č. XXXXXXXXXX bola typická formulárová zmluva, ktorá odkazuje na Všeobecné podmienky poskytnutia úveru a v čl. 14 obsiahnutú Dohodu o vyplnení zmenky tak, že na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vystaviteľ zmenku, v ktorej nebola vyplnená zmenková suma a ani dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. V exekučnom spise je pripojená tá istá zmenka, od ktorej odvodzuje navrhovateľ nárok aj v tomto súdnom konaní a ktorú k návrhu v originály pripojil.

Zmluvu o úvere posúdil okresný súd podľa § 2 písm. a) a b) zák. č. 285/2001 Z.z. v znení účinnom do ku dňu uzavretia zmluvy ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uviedol, že vyplneniu zmenky dochádzalo na základe dohody o vyplnení zmenky upravenej vo všeobecných obchodných podmienkach. Znenie zmluvných podmienok nemohol odporca ovplyvniť, keďže boli pripravené predchodcom navrhovateľa a text zmluvných podmienok mohol odporca len ťažko pochopiť. Dohoda o vyplnení zmenky a následná vystavená zmenka podľa § 53 ods. 1 OZ spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Keďže si navrhovateľ uplatňoval v tomto konaní právo zo zmenky a dohoda o vyplnení zmenky a na jej základe vystavená zmenka sú absolútne neplatné, okresný súd návrh v celom rozsahu zamietol.

S rozhodnutím okresného súdu sa neuspokojil navrhovateľ a podal proti nemu odvolanie s odôvodnením, že konaním súdu, ako aj napadnutým rozhodnutím došlo k porušeniu práva Európskej únie, a to čl. 4, 5 a 7 Nariadenia EP a Rady (ES č. 861/2007) z 11.07.2007 (ďalej len Nariadenie), ktoré má všeobecnú pôsobnosť a je záväzné vo všetkých svojich častiach a je aj priamo aplikovateľné v Slovenskej republike. Podľa názoru navrhovateľa súd nemohol nariadiť podľa čl. 5 ods. 1 Nariadenia pojednávanie, pretože pre jeho Nariadenie neboli splnené podmienky uvedené v cit. Nariadení. Pojednávanie možno nariadiť podľa Nariadenia len vo veciach rozporných v tvrdení účastníkov konania, kde nebude možné potvrdiť alebo vyvrátiť tvrdenia účastníkov len na základe predložených listinných alebo iných dôkazov. Pojednávanie nie je možné podľa jeho názoru uskutočniť za účelom zisťovania doplňujúcich informácií od účastníkov konania, ich skutkových tvrdení a ani za účelom doplnenia dôkazov, pretože na tento účel slúži súdu procesný prostriedok upravený v čl. 7 ods.1 písm.a/ Nariadenia. Pojednávanie nie je možné podľa jeho názoru nariadiť podľa Nariadenia ani vtedy, ak súd hodlá vykonávať iné právne posúdenia alebo ak súd neschvaľuje materiálne vyjadrenie práva EÚ prejavujúce sa v zostavení prílohy č. III Nariadenia (tlačivo „C“) na žalobnú odpoveď.

Podľa jeho názoru v podmienkach Slovenskej republiky rozhoduje súd o nariadení pojednávania formou uznesenia, pričom okresný súd žiadne rozhodnutie o nariadení pojednávania nevydal a nedoručil ho stranám v súlade s § 45 a nasl. O.s.p., preto sa takéto pojednávanie nemohlo uskutočniť a ak sa uskutočnilo, jeho výsledky nemohli byť použité pre meritórne rozhodnutie súdu. Právne účinky môžu zakladať len také procesné úkony súdu, ktoré súd vykonal na základe právoplatných rozhodnutí. Konanie je tak postihnuté vadou, pretože došlo k porušeniu ust. § 167 a nasl. O.s.p., čo v konaní vyvolalo zásadné

právne následky - vykonanie ústneho pojednávania a ovplyvnilo meritórne rozhodnutie súdu v tom smere, že následkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci, keď súd porušil poučovaciu povinnosť súdu prekročením ust. § 5 ods.1 O.s.p., ako aj ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov a prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnúť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu.

Uviedol tiež, že odporca nedoručil súdu žiadnu žalobnú odpoveď v súlade s čl. 5 ods.3 alebo 6 Nariadenia, preto mal súd postupovať podľa čl. 7 ods.3 Nariadenia a vydať rozsudok o pohľadávke bez pojednávania. Poukázal tiež na tú skutočnosť, že okresný súd vykonal dokazovanie okrem iného oboznámením sa s úverovou zmluvou, exekučným spisom a ďalšími listinnými dôkazmi, ktoré dokazovanie navrhovateľ nenavrhol. Navrhovateľ predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch len platnú zmenku, ktorá spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák.č. 191/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový, čím dostatočne preukázal právo na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva. Voči forme a obsahu zmenky zo strany odporcu neboli vznesené žiadne námietky, preto neexistovala žiadna okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. Z prednesov účastníkov konania počas písomnej fázy konania, a to aj na základe koncentračnej zásady podľa čl. 5 Nariadenia a dokazovania vykonaného na základe návrhov sporových strán nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrnuté dôkazy. Odporca mohol na základe čl. 5 ods.3 a 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak však tak neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to práve z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods.1 O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za odporcu. Ak tak urobil, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania ako súčasť práva na spravodlivé súdne konanie. Súd tak z vlastnej iniciatívy, bez návrhu odporcu a bez legitímneho podnetu na ťarchu navrhovateľa vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter odporcu ako spotrebiteľa, pričom odporca sa tejto obrany žiadnym spôsobom nedovoľával a uplatnenú pohľadávku nerozporoval, naopak svojím konaním ju prakticky uznal.

Okresný súd v rozpore so zákonom považoval údajne nesporné skutočnosti, ktoré neboli tvrdením ani jedného z účastníkov konania a ktoré vyabstrahoval z dokazovania, ktoré si sám navrhol za jednoznačné a za nesporné, pričom navrhovateľ a ani odporca sa k týmto skutočnostiam nikdy nevyjadrili, preto neexistuje spôsob, akým by súd mohol dospieť k nespornosti týchto skutočností. Ak súd na základe takýchto údajne nesporných skutočnosti založil svoje meritórne rozhodnutie, je toto postihnuté vadou, ktorá má za následok jeho nesprávnosť.

Navyše okresný súd dospel k rozhodnutiu na základe aplikácie nesprávnych právnych predpisov, ako aj na základe nesprávnej interpretácie príslušných právnych predpisov a práva EÚ, keď zmenku, ktorá je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy a ktorú nie je možné spájať či podmieňovať inými okolnosťami, ak nie sú na zmenke uvedené sa vôbec prvostupňový súd nezaoberal a odignoroval ust. § 17 Zákona zmenkového a šekového. Zdôraznil, že predmetom konania je výlučne zmenka, nie iný záväzkový právny vzťah, pričom súd posudzoval prejednanú vec, ako by išlo o bežný zmluvný záväzok, čo je neprípustné. Pripustil, že ak aj je za určitých okolností možné uplatňovať tzv. kauzálne námietky voči navrhovateľovi, musí byť však táto námietka vznesená zo strany odporcu, na ktorom je dôkazné bremeno na preukázanie svojich tvrdení. Nie je však možné, aby takúto iniciatívu proti vôli odporcu prevzal na seba súd a suploval jeho aktivity.

Ak teda okresný súd vyhodnotil zmenku ako neplatný právny úkon, nie je tento jeho názor správny, pretože vychádzal len z kauzálnych námietok, ktoré nikto v konaní nevzniesol a ktoré ani žiaden z účastníkov nepreukazoval. Kauzálne námietky sú po indosovaní v zásade neprípustné a zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi odporcom a remitentom (spoločnosťou Pohotovosť) je po indosovaní irelevantný. Navrhovateľovi ani nie je známy obsah údajného zmluvného záväzku. V tejto súvislosti poukázal navrhovateľ na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.08.2002 sp.zn. 25Cdo 1839/2000, ako aj na uznesenie Vrchného súdu v Prahe sp.zn. 5 CMO 14/97, a to z dôvodu, že Najvyšší súd ČR pri rozhodovaní vychádzal z rovnakej právnej úpravy, aká je aplikovateľná aj v tomto konaní, preto je možné tento judikát na prejednanú vec použiť. Z dôvodu, že zmenka uplatnená v tomto konaní má všetky zákonom predpísané náležitosti a je zmenkou platnou, navrhol rozhodnutie okresného súdu zmeniť a návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovieť a priznať mu právo na náhradu trov odvolacieho konania vo výške, ktorú si v odvolaní uplatnil.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadril odporca, ktorý uviedol, že s rozsudkom okresného súdu súhlasí, a preto navrhol, aby ho odvolací súd potvrdil. Vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Najvyšší súd SR prijal na spoločnom zasadnutí občianskoprávneho a obchodno-právneho kolégia dňa 20. 10. 2015 zjednocovacie stanovisko k postupu súdov nižšieho stupňa vo veciach návrhov podľa Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu v konaniach o nárokoch zo zmenky vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, ktoré bolo zverejnené pod č. 93 v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR 8/2015 v nasledujúcom znení:

I. Ak navrhovateľ ako dôkaz osvedčenia uplatneného nároku doloží zmenku, platí bez ohľadu na povahu procesného nástroja, ktorý navrhovateľ použil, že:

1. pokiaľ z akýchkoľvek okolností prejednávanej veci vyplynie konajúcemu súdu súvislosť s nekalou povahou či neprípustnosťou uplatneného nároku, je tento ex offo povinný zabezpečiť prieskum nároku v intenciách možnej absolútnej neplatnosti úkonu, v ktorom má nárok základ;
2. pokiaľ súd nevzhladne žiadnu nekalosť či neprípustnosť predloženého návrhu, súd pristúpi k prieskumu uplatneného nároku v rozmedzí prípadne vznesených námietok zohľadňujúc ich rozsah a povahu, pri rešpektovaní povinnosti posúdiť prípadnú absolútnu neplatnosť úkonu, ak to z vykonaného dokazovania vyplynie.

II. Ak je vystaviteľom zmenky spotrebiteľ, je možné túto skúmať až po úroveň dohody o vyplňovacom práve, aplikujúc právnu úpravu platnú a účinnú v čase, kedy bola zmenka vystavená.

III. Aj v prípade, že nie sú podané kauzálne námietky vystaviteľom zmenky (bez ohľadu na to, či je spotrebiteľom), ktorý je na strane žalovaného, je možné preskúmať a podľa okolností prípadu posúdiť nárok na uplatnený zmluvný úrok ako nárok uplatnený v rozpore s dobrými mravmi, ak výška uplatneného nároku podľa úvahy súdu takýto exces dosahuje.

Zákonom č. 438/2015 Z.z. došlo k zmene a doplneniu zák. č. 99/1963Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej O.s.p.) čl. I., najmä ust. § 79 ods. 3 a 4, § 114 ods. 2, § 372y, ale aj k zmene čl. I., § 17 zák. č. 191/1950 Sb. zákona zmenkového a šekového, ktorá zásadným spôsobom zasiahla do inštitútu zmenky ako abstraktného cenného papiera bez ohľadu na to, kedy došlo vystaveniu samotnej zmenky.

Podľa prechodného ustanovenia § 372y ods.1 O.s.p. v znení účinnom od 23.12.2015, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona sa použijú predpisy účinné odo dňa účinnosti tohto zákona.

Podľa § 79 ods. 3 O.s.p., ak ide o žalobu, ktorou sa uplatňuje nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, žalobca je povinný opísať aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu so žalovaným, a ak ide o žalobcu, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu jeho právnych predchodcov so žalovaným. K žalobe sa pripojí zmenka alebo šek a ďalšie listiny potrebné na uplatnenie práva z nich. Ak zmenka alebo šek boli vystavené na zabezpečenie záväzkov z písomnej zmluvy, pripojí sa k žalobe aj táto zmluva.

Podľa § 79 ods. 4 O.s.p., ak nie je dokázaný opak, platí, že nárok zo zmenky alebo šeku proti žalovanému, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 114 ods. 2 druhá veta O.s.p., ak ide o vec týkajúcu sa uplatňovania nároku zo zmenky alebo šeku, ktorá vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, súd žalovaného poučí aj o možnosti uplatňovania námietok podľa osobitného predpisu.

Podľa čl. I v § 17 ods. 1 zákona č. 191/1950 Sb. <aspi://module='ASPI'&link='191/1950 Sb.'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> zmenkový a šekový v znení platnom od 23.12.2015, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka. Ak je žalovaný zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, možno majiteľovi robiť námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom vždy.

Podľa čl. I v § 17 ods. 2 cit. zákona v konaní, v ktorom sa uplatňuje alebo vymáha nárok zo zmenky sa z úradnej povinnosti prihladne na skutočnosti) napríklad § 52 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252352'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> zákona č. 40/1964 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> Občiansky zákonník, § 5a <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.%25235a'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> zákona č. 250/2007 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='250/2007 Z.z.'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='372/1990 Zb.'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 102/2014 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='102/2014 Z.z.'&ucin-k-dni='11. 1.2016'> odôvodňujúce námietky podľa odseku 1, ktoré by ten, kto je žalovaný zo zmenky mohol uplatniť, ak jeho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

S prihladnutím na Spoločné stanovisko občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 20. októbra 2015, zverejneného v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 8/2015 a zákona č. 438/2015 Z.z., ktorým sa novelizovalo ust. § 79 zák.č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ale aj čl. I. § 17 a § 3a/ zák.č. 191/1950 Zb., § 52 a nasl. zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, ako aj § 17 zák. č. 129 /2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, najmä na prechodné ustanovenia k úpravám účinným dňom vyhlásenia tohto zákona v Zbierke zákonov, a to § 372y ods.1 O.s.p., podľa ktorých sa na všetky konania, a teda aj prebiehajúce, začaté pred dňom účinnosti tohto zákona použijú predpisy účinné odo dňa účinnosti tohto zákona, vrátane ostatných ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich spotrebiteľské vzťahy, práva a povinnosti z nich vzniknuté a právne predpisy o ochrane spotrebiteľa, vyzval odvolací súd v súlade s § 213 ods. 2 a 3 O.s.p. účastníkov konania, aby sa k možnému použitiu iných právnych predpisov, ktoré doteraz použité neboli, v lehote 10 dní vyjadrili.

Navrhovateľ vo vyjadrení zo dňa 23.05.2016 na výzvu odvolacieho súdu podľa § 213 O.s.p. uviedol, že ust. § 79 ods.3 O.s.p. v znení účinnom od 23.12.2015 nie je možné na prejednávajúcu vec aplikovať. Konanie, ktoré navrhovateľ vedie, je konaním vo veci s nízkou hodnotou sporu, ktoré je upravené Nariadením, obsahujúcim špeciálne procesné ustanovenia regulujúce priebeh konania. Ani § 372y ods.1 O.s.p. v znení účinnom od 23.12.2015, ktoré bolo novelizované zákonom č. 438/2015 Z.z. a je intertemporálnym ustanovením, nie je možné aplikovať, pretože sa vzťahuje len na vnútroštátne občianske súdne konania, a nie na konania, ktoré sa vedú podľa Nariadenia. Povinnosť rešpektovať prednosť úniového práva vyplýva z čl. 7 ods.2, druhá veta Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Podľa názoru navrhovateľa z ust. § 79 ods.3 O.s.p. a ani z ust. § 372y ods.1 O.s.p. nevyplýva, že by bolo možné výkladom preklenúť nedostatok právnej úpravy vzhľadom na absenciu výslovného zákonného príkazu doplniť pre navrhovateľa návrh na začatie konania, v dôsledku čoho nie je možné § 79 ods.3 O.s.p. aplikovať. Navrhovateľ uplatňuje v konaní majetkové práva zo zmenky, a nie z pohľadávky a disponuje len indosovanou zmenkou. Nemá k dispozícii iné primerané a presné údaje alebo listiny, ktoré súd vyžaduje a ktoré by mohol nad rámec už v návrhu uvedeného súdu oznámiť alebo predložiť. Predmetom konania je výlučne nárok zo zmenky a nie nárok z iného záväzkového právneho vzťahu, pričom zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy, preto ju nie je možné spájať či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR zo dňa 22.08.2002, sp.zn. 25Cdo/1839/2000, na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43CoZm/10/2013 a na Dohovor o jednotnom zmenkovom práve zo dňa 07.06.1930, ktoré však Slovensko zatiaľ neratifikovalo a od jeho úpravy sa odchyľuje. Navrhol preto pokračovať v prejednaní veci bez aplikácie § 79 ods.3 O.s.p.

Odporca ani vedľajší účastník na výzvu odvolacieho súdu podľa § 213 O.s.p. nereagovali.

Podaním doručeným okresnému súdu dňa 21.12.2015 vzal navrhovateľ návrh čiastočne ohľadom 0,19 % zmenkového úroku denne zo sumy 472 Eur od 13.10.2010 do 13.01.2011 a zo sumy 172 Eur od 14.01.2011 do zaplatenia späť. Odporca nesúhlasí s čiastočným späťvzatím návrhu nevyjadril.

Podľa § 208 Zák. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len O.s.p.), ak je návrh na začatie konania vzatý späť, keď už rozhodol súd prvého stupňa, ale jeho rozhodnutie nie je dosiaľ právoplatné, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie nepripustí, ak druhý účastník s tým nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví.

Po splnení zákonných podmienok uvedených v § 208 O.s.p. odvolací súd čiastočné späťvzatie návrhu o zaplatenie 0,19 % zmenkového úroku zo sumy 472 Eur od 13.10.2010 do 13.01.2011 a zo sumy 172 Eur od 14.01.2011 do zaplatenia navrhovateľom pripustil, rozhodnutie okresného súdu v tejto časti zrušil a konanie zastavil.

Predmetom sporu tak zostal nárok navrhovateľa na zaplatenie úroku 0,06% denne zo sumy 472 Eur od 13.10.2010 do 13.01.2011 a zo sumy 172 Eur od 14.01.2011 do zaplatenia, 6% úrok ročne zo sumy 472 Eur od 27.12.2010 do 13.01.2011 a zo sumy 172 Eur od 14.01.2011 do zaplatenia a odmena vo výške 1/3 % zmenkovej sumy vo výške 1,57 Eur.

Odvolací súd nariadil v tejto veci pojednávanie na deň 14.06.2016, na ktoré predvolal účastníkov konania, pričom navrhovateľovi doručil dňa 26.05.2016 fotokópiu Zmluvy o úvere zo dňa 10.02.2010 uzavretú medzi obchodnou spoločnosťou POHOTOVOST' ako veriteľom a odporcom ako dlžníkom pod č. XXXXXXXXXX, na rube ktorej sú Všeobecné podmienky poskytnutia úveru.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 212 ods.1 O.s.p. na pojednávaní, ktoré nariadil podľa § 214 ods.1 O.s.p. bez účasti navrhovateľa, odporcu a vedľajšieho účastníka postupom podľa § 101 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd neprihliadol na žiadosť navrhovateľa o odročenie pojednávania v prípade, keď odporca v priebehu súdneho pojednávania poprie uplatnenú pohľadávku, pretože žiadne nové dôkazy odporca v odvolacom konaní nenavrhol vykonať.

Zo spisového materiálu a z dokazovania vykonaného odvolacím súdom prečítaním listín tak, ako to vyžaduje § 129 ods. 1 O.s.p., a to zmenky vystavenej odporcom vo Zvolene dňa 11.11.2008 v prospech zmenkového veriteľa POHOTOVOST', s. r. o., IČO: 358 07 598, Pribinova 25, Bratislava zistil, že sa odporca ako vystaviteľ zaviazal zaplatiť pri jej predložení na rad spoločnosti Pohotovosť s.r.o. Bratislava sumu 472 Eur a zmenkový úrok 0,25% denne od 13.10.2010. Zmenka obsahuje údaj „bez protestu“ s poznámkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Odporca je na zmenke identifikovaný ako vystaviteľ adresou, rodným číslom a jeho podpisom. Zmenka je vypísaná na predtlačenom formulári, rukou sú na nej dopísané údaje o mieste a dátume vystavenia, číslo zmluvy, ako aj údaje o odporcovi, zatiaľ čo zmenková suma a dátum začiatku úročenia je na zmenke doplnený tlačenou formou. Na rube zmenky je údaj o indosácii: „namiesto nás na rad CD Consulting s.r.o., K červenému dvoru 3269/25A, Praha, ČR, IČO: 264 297 05“ s podpisom konateľa spoločnosti POHOTOVOST', s. r. o. D. M.. Zmenka obsahuje v pravom hornom rohu č. XXXXXXXXXX, ktoré sa zhoduje s číslom úverovej zmluvy uzatvorenej medzi spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. Bratislava a odporcom.

Odvolaciemu súdu je z úradnej činnosti známe, že spoločnosť Pohotovosť s.r.o. vedie voči dlžníkom ako veriteľ, ale aj ako remitent exekučné konania a k návrhu na výkon rozhodnutí prikladá Zmluvy o úvere, návratnosť ktorého bola zabezpečená vlastnou blankozmenkou, preto si odvolací súd postupom podľa § 129 ods. 2 O.s.p. vyžiadal za účelom vykonania dokazovania z exekučného spisu vedeného Okresným súdom Zvolen uvedenú Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.02.2010, ktorá obsahuje odkaz na Všeobecné podmienky poskytnutia úveru nachádzajúce sa na rube tejto zmluvy a v nich obsiahnutú Dohodu o vyplnení zmenky, a to z toho dôvodu, že navrhovateľ podľa jeho oznámenia na výzvu odvolacieho súdu touto úverovou zmluvou nedisponuje.

Z jej obsahu odvolací súd dokazovaním zistil, že odporcovi bol spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. Bratislava poskytnutý úver vo výške 350 Eur. Odporca ako dlžník sa v nej zaviazal zaplatiť spoločnosti Pohotovosť s.r.o. sumu 350 Eur zvýšenú o poplatok 346 Eur v celkovej sume 696 Eur v 12 mesačných splátkach po 58 Eur mesačne počnúc dňom 08.03.2010. Zmluva o úvere bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obch. zák. dňa 10.02.2010, kedy bola podpísaná odporcom ako vystaviteľom aj zmenka, a to vo forme blankozmenky. Dlžník podpísal prehlásenie a súhlas so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru (ďalej VPPÚ), ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy, ku ktorým nemal žiadne výhrady. Zmluva o úvere neobsahuje žiadne úroky z úveru a ani ročnú percentuálnu mieru nákladov.

Z čl. 14 VPPÚ, ktorými tiež odvolací súd vykonal dokazovanie vyplýva, že tento obsahuje Dohodu o vyplnení zmenky, v ktorej sa dlžník ako vystaviteľ zmenky zaviazal vystaviť na zabezpečenie peňažného

záväzku, ktorý vyplýva z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi zmenku, v ktorej nie je vyplnená zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Zmluvné strany sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent (Pohotovosť s.r.o.) najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t.j. keď dlžník neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Dohodli sa tiež, že zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplnil na zmenke remitent tak, že ním bol deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh, s čím odporca súhlasil, keď na prednej strane zmluvy o úvere obsah všeobecných podmienok prehlásených za súčasť zmluvy o úvere akceptoval.

Odvolací súd tiež zistil, že navrhovateľ, ako zahraničná právnická osoba podal na predtlačenom formulári A podľa bodu 4.4.2. Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie) na súd návrh na zaplatenie zmenky ako indosatár, na ktorého bola zmenka remitentom potom, ako ju vyplnil, indosovaná. Navrhovateľ na preukázanie nároku zo zmenky predložil s návrhom originál vyplnenej vlastnej zmenky „na rad“, vystavenej odporcom. Žiadne iné listiny, a to ani na výzvu odvolacieho súdu podľa § 213 ods. 2 a 3 O.s.p. navrhovateľ súdu nepredložil, pretože podľa jeho tvrdenia nimi nedisponoval. Odporca podal podľa čl. 5 ods.2 a 3 cit. Nariadenia vyjadrenie na tlačive „C“ k návrhu, ktorý mu súd doručil vyjadrenie, pojednávania na okresnom súde sa zúčastnil a z pojednávania na Krajskom súde v Banskej Bystrici sa ospravedlnil.

Odporca na pojednávaní pred okresným súdom uviedol, že nevie, prečo je zavolaný na pojednávanie o 172 Eur. Asi pred dvoma rokmi raz bol zavolaný na súd, ale to bolo zamietnuté. Navrhovateľ mu posielal rôzne listiny znejúce na rôzne sumy, pričom na listinách, ktoré mal odporca podpísať, nie sú jeho podpisy.

Na výzvu odvolacieho súdu zaslanú odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi podľa § 213 O.s.p. s poučením podľa § 114 O.s.p. nereagovali.

Podľa článku 19 Nariadenia Európskeho parlamentu a rady ES č. 861/2007 z 11.07.2007 o Európskom konaní vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej Nariadenie) pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Podľa čl. 5 ods.1 Nariadenia je európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu písomné. Súd alebo tribunál nariadi ústne pojednávanie, ak to považuje za potrebné alebo ak o to požiadala niektorá zo strán. Súd alebo tribunál môže takúto žiadosť odmietnuť, ak sa domnieva, že vzhľadom na okolnosti prípadu ústne pojednávanie zjavne nie je potrebné pre spravodlivé vedenie konania. Dôvody odmietnutia sa uvedú písomne. Iba proti rozhodnutiu súdu alebo tribunálu o odmietnutí takejto žiadosti nemožno samostatne podať opravný prostriedok.

Keďže toto súdne konanie sa vedie v Slovenskej republike, riadi sa zákonom č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení platnom v čase rozhodovania.

Vzhľadom na možnosť iného právneho posúdenia veci, považoval odvolací súd za potrebné nariadiť podľa článku 5 bod 1 v spojení s článkom 7 bod 1 písm. c) Nariadenia č. 861/2007/ES ústne pojednávanie, pričom nebol povinný osobitným uznesením rozhodnúť o nariadení pojednávania, len ak by odmietal žiadosť niektorého z účastníkov na nariadenie pojednávania, čo sa v prejednávanej veci nestalo.

Odvolací súd predovšetkým uvádza, že aj keď si v prebiehajúcom konaní o nároku zo zmenky uplatnil navrhovateľ právo podľa Nariadenia, ktoré je právnym predpisom Európskeho spoločenstva s priamym účinkom, jeho právna úprava nevylučuje z vecnej pôsobnosti spotrebiteľské spory. Pri postupe podľa Nariadenia je súd povinný rovnako, ako aj podľa vnútroštátnej úpravy rešpektovať právo na spravodlivý proces. Z článku 19 Nariadenia vyplýva, že pokiaľ Nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Vo vzťahu k aplikácii Nariadenia tak možno konštatovať, že v prejednávanej veci je možné aplikovať všetky procesnoprávne princípy a ustanovenia použiteľné v slovenskom právnom poriadku, a teda aj § 79 O.s.p. v znení účinnom od 23.12.2015 a súbežne zohľadniť ochranu slabšej strany v konaní práve preto, že z vecnej pôsobnosti nevylučuje spotrebiteľské spory, v ktorých môže byť spotrebiteľ účastníkom ako na strane navrhovateľa, tak aj na strane odporcu.

Odvolačný súd sa vzhľadom na uvedenú zmenu právnej úpravy musel odkloniť od doterajšieho právneho názoru, vyjadreného vo svojich rozhodnutiach (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 43 CoZm 10/2013-131 zo dňa 21.11.2013, č.k. 43 CoZm 50/2014 zo dňa 20.11.2014) vydaných v konaniach o nároku z indosovanej zmenky, v ktorých oprávnenosť posudzoval len podľa Zákona zmenkového a šekového a nerozhodoval o ňom ako o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorý zmenka zabezpečovala, pretože bol toho názoru, že účastníci sporu nemali postavenie ako zmluvné strany kauzálneho (úverového) vzťahu, a teda ako dlžník alebo veriteľ zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, keďže navrhovateľ ako majiteľ zmenky, ktorú nadobudol indosamentom voči odporcovi ako vystaviteľovi zmenky nie je v postavení dodávateľa, a preto ani odporca nemohol mať v zmenkovom spore postavenie spotrebiteľa. Zo samotnej zmenky nie je možné určiť, aký charakter mal právny vzťah pri vzniku záväzkového vzťahu, preto ani nebolo možné určiť, či odporca mal alebo nemal pri vystavení zmenky postavenie spotrebiteľa. Rovnaký záver o abstraktnom charaktere zmenky vyplýval aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo/V/31/2010 zo dňa 24.5.2012, na ktoré odvolací súd odkazoval.

S prihladením na aktuálnu právnu úpravu Občianskeho súdneho poriadku, ktorá je účinná od 23.12.2015 a na prechodné ust. § 372y, podľa ktorého sa aj na konania začaté pred dňom účinnosti zák.č. 438/2015 Z.z., ktorým bola zmena § 79 v ods.3 a 4, ako aj v § 17 ods. 1 a 2 zák.č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového zavedená, sa aj na konania začaté pred dňom účinnosti tohto zákona použijú predpisy účinné do jeho účinnosti. Z obsahu § 79 vyplýva, že v konaniach o nárokoch zo zmenky vedených proti odporcovi, ktorý je fyzickou osobou je aj ten navrhovateľ, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov, povinný preukázať skutočnosti, ktoré sa týkajú vlastného vzťahu jeho právnych predchodcov s odporcom tak, že k návrhu musí pripojiť zmenku a ďalšie listiny, ktoré sú potrebné na uplatnenie práva z nej a ak bola zmenka vystavená na zabezpečenie záväzkov z písomnej zmluvy, je povinný pripojiť k návrhu aj túto zmluvu. Podľa § 79 ods.4 O.s.p. v prípade, že navrhovateľ nepredloží na preukázanie svojho nároku zo zmenky aj písomnú zmluvu uzavretú medzi dlžníkom a veriteľom a zmenka má zabezpečovací charakter k pohľadávke vyplývajúcej z tejto zmluvy, platí nevyvrátiteľná právna domnienka, že nárok zo zmenky uplatnený navrhovateľom voči odporcovi, ktorý je fyzickou osobou, vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

Z novelizovaného ust. § 17 ods.1 zák.č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového v platnom znení vyplýva, že ak je odporcom zo zmenky ten, koho zaviazanosť zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, je možné vždy robiť majiteľovi zmenky námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom. Z ods.2 cit. ust. vyplýva, že v konaní o nároku zo zmenky, aj keď zmenkový dlžník, ktorý má postavenie spotrebiteľa a ktorý podpísal ako vystaviteľ zabezpečovaciu zmenku žiadne kauzálne námietky nepodá, musí súd z úradnej povinnosti prihladať na všetky relevantné skutočnosti, ktoré vyplývajú z § 52 a nasl. zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, z § 5a) zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ako aj na iné právne predpisy, na ktoré § 17 ods.2 ZZŠ odkazuje. Ak by takéto skutočnosti odôvodňovali námietky odporcu, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k predošlému majiteľovi, tzv. kauzálne námietky, ktoré by odporca bol mohol v prejednávanej veci uplatniť, súd ex offio zistí, či zaviazanosť odporcu zo zmenky vznikla v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a preskúma, či v rámci uplatneného nároku zo zmenky, táto nevznikla zo vzťahu so spotrebiteľom.

Pre samotné posúdenie uplatneného nároku zo zmenky je preto zásadný záver, či je správne tvrdenie navrhovateľa, že predmetom konania je výlučne nárok zo zmenky a nie nárok z iného záväzkového právneho vzťahu a že zmenka je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy, preto ju nie je možné spájať, či podmieňovať inými okolnosťami, než sú na zmenke uvedené, ako aj to, či sú kauzálne námietky po indosovaní zmenky neprípustné a či je zmluvný vzťah, ktorý vznikol medzi odporcom a remitentom (spoločnosťou Pohotovosť) po indosovaní zmenky irelevantný.

Podľa § 48 ods. 1 Zák. č. 191/1950 Zb. Zákon zmenkový a šekový (ďalej len ZZŠ), majiteľ môže postihom žiadať:

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokami, ak boli dojednané;
2. šesťpercentové úroky odo dňa zročnosti;
3. trovy protestu a podaných správ, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa § 4 ods.6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30% istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa ods. 7 cit. ust. veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Podľa § 3 ods. 1 Zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej OZ), výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ je neplatný právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, účastníkom ktorých je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

V prejednávanej veci dospel odvolací súd k záveru, že zmenka vystavená dlžníkom ako zmenka vlastná spĺňa všetky formálne náležitosti predpokladané zák. č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového a je zmenkou platnou. Odporca ju vystavil ako zmenku na rad s doložkou bez protestu, ktorá zabezpečovala splnenie jeho záväzku zo zmluvy o úvere, ktorú uzavrel v postavení spotrebiteľa, pričom sa nejedná o spotrebiteľský úver na kúpu, výstavbu, opravu alebo údržbu nehnuteľností.

Zmenka bola vystavená a podpísaná v ten istý deň, ako zmluva o úvere. Z vykonaného dokazovania je nepochybné, že šlo o tzv. blankozmenku, ktorá bola veriteľom vyplnená v súlade s Dohodou o

vyplnení zmenky obsiahnutej v bode 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru. Zmenka bola vystavená na predtlačí pripravenej vopred veriteľom Pohotovosť s.r.o. a okrem zákonom predpísaného textu „zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad Pohotovosť s.r.o. Bratislava“, bol na nej vopred uvedený aj zmenkový úrok 0,25% denne, údaj o splatnosti v prospech veriteľa Pohotovosť s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, ako aj ďalšie údaje „bez protestu“ a „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Na zmenke bola zmenková suma a dátum začiatku úročenia dopísané neskôr, a to až po podpísaní zmenky odporcom ako vystaviteľom. Zmenka bola remitentom POHOTOVOSŤ s.r.o. Bratislava prevedená nedatovaným indosamentom na navrhovateľa.

Odvolačí súd v tejto súvislosti uvádza, že v čase uzavretia zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 10.02.2010, kedy došlo aj k vystaveniu blankozmenky a Dohody o vyplnení zmenky odporcom, ktorú odporca osobitne nepodpísal, nebolo používanie zmeniek v spotrebiteľských vzťahoch zásadne vylúčené. Podľa § 4 ods.6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu podpísania zmluvy o úvere sa v súvislosti s poskytovaním úveru spotrebiteľovi zakazovalo len splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, avšak musel postupovať tak, aby boli zachované všetky práva dlžníka ako spotrebiteľa, ktoré zo zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru vyplývajú. Príslušenstvom sa zo zákona rozumelo vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Z odvolacím súdom vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že zmluva o úvere uzavretá medzi navrhovateľom a odporcom je zmluvou spotrebiteľskou, pretože ju na jednej strane uzatvorila spoločnosť Pohotovosť s.r.o., predmetom činnosti ktorej je poskytovanie úverov a ktorá vystupuje vo vzťahu k odporcovi v pozícii podnikateľa, ktorý je dodávateľom a na druhej strane ju uzavrel odporca ako fyzická osoba, ktorý žiadal o poskytnutie finančných prostriedkov pre vlastnú potrebu ako spotrebiteľ. Pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv je dlžník tou slabšou stranou a v záujme obstarania si finančnej hotovosti pristúpi na podmienky veriteľa bez toho, aby sa s nimi podrobne oboznámil, resp. sú mu tieto podmienky predložené len ako VPPÚ na zadnej strane formulárovej, veriteľom vopred pripravenej úverovej zmluvy, ako tomu bolo aj v tomto prípade. Z úverovej zmluvy nesporne vyplýva, že v nej nebola uvedená žiadna sadzba úroku z úveru, pretože sumu, ktorú spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o. poskytla odporcovi, zvýšil veriteľ len o sumu poplatkov bez toho, že by bližšie špecifikoval ich druh, pričom celková suma na vrátenie odporcom dosahovala podľa úverovej zmluvy dvojnásobok a podľa sumy vyplnenej spoločnosťou POHOTOVOSŤ s.r.o. ako remitentom do zmenky takmer trojnásobok sumy úveru. Súčasťou zmluvy o úvere neboli ani podmienky uplatňovania úrokovej sadzby, index alebo referenčná úroková sadzba ani RPMN - ročná percentuálna miera nákladov tak, ako to v tom čase vyžadoval zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v § 4 ods. 2. V zmysle § 4 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy sa preto spotrebiteľský úver poskytnutý na základe uvedenej zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že nielen zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou, ale spotrebiteľskou zmluvou je aj zmenková dohoda, ktorá je obsiahnutá v Dohode o vyplnení zmenky začlenené do čl. 14 VPPÚ, a to v zmysle definície obsiahnutej v § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Veriteľ - spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o. bol povinný pri vystavení blankozmenky, ktorá síce v tom čase úplnou zmenkou ešte nebola (zmenkou sa blankozmenka stala až doplnením chýbajúcich údajov o výške zmenkovej sumy a o jej splatnosti), avšak nesporne tak, ako to vyplýva z Dohody o vyplnení zmenky mala zabezpečovací charakter, pretože zabezpečovala splnenie spotrebiteľského úveru, postupovať tak, aby dlžníkovi umožnil rovnakú obranu proti prípadnému novému nadobúdateľovi zmenky, akú by bol mal voči pôvodnému veriteľovi a zároveň remitentovi zmenky, t.j. voči POHOTOVOSŤ s.r.o.. Ak uzatvárala spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o. ako veriteľ a pôvodný remitent s dlžníkom Dohodu o vyplnení zmenky, a teda zmenkovú dohodu tak, že dlžník vystaví v jej prospech zmenku bez toho, že by bolo z tejto zmenkovej dohody zrejmé, že vystavuje blankozmenku, že táto je vystavená výslovne „na rad“, tzv. ordre zmenka, a teda že sa nejedná o zmenku „nie na rad“, tzv. rekta zmenku a že by bolo z obsahu tejto dohody jasne, určite a zrozumiteľne zrejmé, že dlžník mal vedomosť o tom, aké dôsledky pre neho vystavenie blankozmenky na rad spôsobí a akú celkovú sumu bude musieť na zmenku zaplatiť, zhoršil podľa názoru odvolacieho súdu postavenie odporcu, a tým aj jeho obranu voči novým nadobúdateľom zmenky, na ktorých mohol pôvodný majiteľ kedykoľvek, aj bez súhlasu odporcu ako zmenkového dlžníka zmenku previesť. Takýmto konaním obmedzil práva

dlužníka zo zmenky podať tzv. kauzálne námietky, na ktoré by bol mal právo podľa čl. I § 17 ZZŠ v znení účinnom do 23.12.2015 vo vzťahu k novému nadobúdateľovi zmenky. Podľa rubopisu na zmenke bola táto indosovaná na navrhovateľa nedatovaným indosamentom, ktorý si v tomto konaní ako majiteľ zmenky uplatnil právo na zaplatenie zmenkovej sumy aj so zmenkovými úrokmi a zmenkovou odmenou, pričom okrem iného uviedol, že indosant predložil zmenku k zaplateniu a odporca ako vystaviteľ ním uplatnenú sumu nezaplatil.

Keďže si navrhovateľ v konaní uplatnil nárok zo zmenky, musel odvolací súd podľa § 17 ods. 2 Zákona zmenkového a šekového z úradnej povinnosti prihliadnuť na všetky námietky, ktoré by bol mohol odporca v konaní uplatniť, najmä v súvislosti s Dohodou o vyplnení zmenky, na základe ktorej bola zmenka veriteľom a remitentom vyplnená a následne indosovaná na navrhovateľa.

Dohoda o vyplnení zmenky uzavretá medzi odporcom a spoločnosťou POHOTOVOST' s.r.o. bola vyhotovená dopredu na predtlačenom formulári rovnako, ako aj Zmluva o úvere a bola začlenená do VPPÚ drobným písmom a medzi množstvo iných dojednaní, ktoré sa nachádzali na jej zadnej strane. Táto spoločnosť ako veriteľ podmienila poskytnutie úveru vystavením blankozmenky odporcom, pričom tento dôležitý údaj, že odporca vystavuje blankozmenku výslovne v Dohode o vyplnení zmenky neuviedla. Neuviedla tak dostatočne určito, jasne a zrozumiteľne všetky zmluvné podmienky ohľadom výšky a spôsobu platenia zmenkovej sumy pre odporcu. Podstatné je aj to, že výška zmenkovej sumy v čase jej vyplnenia závisela výlučne od veriteľa, o ktorej nemal odporca vopred žiadnu vedomosť. Jej obsahom bol najmä súhlas vystaviteľa s tým, aby mohol veriteľ vyplniť do blankozmenky údaj o výške zmenkovej sumy a jej splatnosť. Odporcovi nebola Dohoda o vyplnení zmenky vôbec predložená na podpis, rovnako ako ani VPPÚ.

Dohoda o vyplnení zmenky nebola dohodnutá individuálne, preto spĺňa všetky zákonné predpoklady neprijateľnej podmienky tak, ako ju má na mysli úprava obsiahnutá v § 52 ods. 2 a § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak podmienky platenia zmenky neboli dojednané individuálne, ide o neprijateľné zmluvné dojednanie, ktoré nemôže požívať právnu ochranu. Takéto dojednanie, ktoré umožnilo veriteľovi - dodávateľovi len z toho dôvodu, že odporca musel na zabezpečenie návratnosti úveru vystaviť blankozmenku „na rad“, previesť zmenku na tretiu osobu, proti ktorej sa spotrebiteľ nemohol brániť, resp. len s problémami a nemohol vzniesť voči novému majiteľovi zmenky tzv. kauzálne námietky podľa § 17 ZZŠ v znení do dňa 22.12.2015, ktoré by inak, ak by veriteľ nebol mohol zmenku previesť, a teda keby ju bol vystavil ako rekta zmenku, bol mohol voči veriteľovi a remitentovi zmenky vzniesť, posúdil odvolací súd ako konanie, ktoré obchádza účel právnych predpisov na ochranu spotrebiteľa.

V prípade zmenky „na rad“ totiž dochádza jej jednoduchým prevodom k podstatnému sťaženiu postavenia zmenkového dlužníka voči novému majiteľovi zmenky, pretože pri uplatnení námietok týkajúcich sa pôvodného vzťahu so svojim veriteľom v konaní, ktoré voči nemu už vedie nový majiteľ zmenky, musel splniť podmienky v zmysle cit. § 17 ods. 1 ZZŠ platného do 22. 12. 2015.

Odvolací súd preto dospel k záveru, že ak nebola v zmenkovej dohode obsiahnutej v Dohode o vyplnení zmenky vylúčená prevoditeľnosť zmenky rubopisom, potom takáto dohoda - zmluva obsahovala dojednanie, ktoré nesporne spôsobuje na ujmu spotrebiteľa značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, nemôže spĺňať náležitosti individuálne dohodnutej podmienky úverovej zmluvy, a preto je pre rozpor s § 52 ods. 2 OZ neplatná.

Okrem toho, že odvolací súd posúdil Dohodu o vyplnení zmenky ako neplatnú pre rozpor s § 52 ods. 2 OZ, v nadväznosti na § 53 ods. 1 OZ je neplatnou aj podľa § 39 OZ, pretože bola vyplnená v rozpore s § 4 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.Z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu podpisania zmluvy. Dohoda o vyplnení zmenky uvedená vo VPPÚ umožňovala vystavenie blankozmenky s tým, že zmenková suma bola v čase vyplnenia ponechaná výlučne na vôli veriteľa, ktorý do nej doplnil úroky, poplatky a zmluvné pokuty, na zaplatenie ktorých veriteľovi a remitentovi právo nevzniklo, v dôsledku čoho odvolací súd posúdil úver ako bezúročný a bez poplatkov.

Takýto právny názor odvolacieho súdu vyplýva z gramatického výkladu § 52 ods. 1 a 2 a 53 ods. 1 OZ, ale aj § 4 zák. o spotrebiteľských úveroch v znení do prijatia zák. č. 129/2010 Z.z., keďže každý veriteľ je

povinný si počínať tak, aby boli zachované práva dlžníka, a naopak tá istá povinnosť platí aj pre dlžníka vo vzťahu k právam veriteľa.

Spoločnosť POHOTOVOSŤ s.r.o. týmto zákonným spôsobom, keď uzavrela s odporcom zmenkovú dohodu - zmluvu o kauze zmenky, t.j. o dôvode, pre ktorý odporca vystavil v prospech spoločnosti vlastnú blankozmenku „na rad“ (ordre zmenku), a nie zmenku - „nie na rad“ (rektazmenku), nepostupovala.

Zmenka nie je zmluvou, preto zmenková dohoda obsiahnutá v Dohode o vyplnení zmenky nespôsobuje jej neplatnosť podľa Zákona zmenkového a šekového, avšak zakladá dôvodnú obranu vo forme kauzálnych námietok dlžníka proti povinnosti zaplatiť zmenku nielen remitentovi, ale aj indosatárovi, ktorý ju ani nesmel podľa ustanovenia § 4 ods.6 zák. 258/2001 Z.z. prijať. Pritom navrhovateľovi muselo byť pri indosácii zmenky od spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. zrejmé, že ak sú zmenkovými dlžníkmi výlučne fyzické osoby a ak boli na zmenkách uvedené čísla zmluvy, že tieto boli vystavené na zabezpečenie návratnosti peňažných prostriedkov pre pôvodného majiteľa prevádzanej zmenky, ktorý bol aj veriteľom dlžníka, inak by nebol mal informácie o tom, koľko zo zmenkovej sumy na splátky úveru už dlžník spoločnosti POHOTOVOSŤ s.r.o. zaplatil a o akú sumu zníži ním uplatňovaný nárok zo zmenky. Musel preto vedieť, že sa jedná o zabezpečenie pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, keď v niektorých návrhoch žaloval nielen znížené sumy o splátky úveru, ale aj len zmenkovú úroky a odmenu. Takéto údaje mohol zistiť len z podkladov predložených mu zo strany pôvodného veriteľa POHOTOVOSŤ, s. r. o. Vedel nielen to, že sa jedná o zmenky „na rad“, keďže boli na neho indosované, ale aj to, že medzi dlžníkom a spoločnosťou POHOTOVOSŤ, s. r. o. bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, bez ktorej by len ťažko mohol zo samotnej zmenky zistiť všetky relevantné údaje pre uplatnenie nárokov zo zmenky.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že záväzok odporcu ako spotrebiteľa k založeniu zmenkovej obligácie je neplatný, v dôsledku čoho nemohol pôvodný majiteľ previesť na nového nadobúdateľa zmenky práva, ktoré platne nenadobudol.

Odvolací súd preskúmal všetky relevantné skutočnosti a na ich zistenie vykonal ex offo dokazovanie, a to v intenciách platného a účinného ust. § 17 ods. 1 a 2 ZZŠ, ktorý mu uložil tieto skúmať vždy, a teda nielen u tých zmenkových nárokoch, ktoré boli uplatnené na súde po 23.12.2016, ale aj pred týmto dátumom. Navrhovateľ netvrdil, ale ani v konaní pred odvolacím súdom nevyvrátil domnienku predpokladanú v § 79 ods. 4 O.s.p., že zmenka nemala zabezpečovací charakter a že nebola vystavená v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou, preto platí, že nárok zo zmenky si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi, ktorý je fyzickou osobou so zmenky, ktorá zabezpečovala spotrebiteľský úver, vzniknutý na základe spotrebiteľskej zmluvy. Zo všetkých rozhodujúcich skutočností, ktoré odvolací súd z Dohody o vyplnení zmenky zistil vyplýva, že pre rozpor Dohody o vyplnení zmenky so zákonom nie je odporca povinný ako dlžník jej majiteľovi na zmenku plniť.

Zmenkový úrok 0,25% denne, ktorého ročná sadzba dosahuje až 91,25% je nielenže dohodnutý v rozpore s dobrými mravmi, čo je v hrubom nepomere k poskytnutému plneniu, ako aj vo vzťahu k zabezpečovanej povinnosti dlžníka plniť dlh riadne a včas, ale je dohodnutý aj neplatne, pretože zmenka nie je zmluva.

Odvolací súd rozhodnutie okresného súdu v časti, v ktorej vzal navrhovateľ návrh ohľadom 0,19% zmenkového úroku zo zmenkovej sumy po pripustení čiastočného späťvzatia zrušil a konanie v tejto časti zastavil. Vo zvyšnej časti rozhodnutie okresného súdu podľa § 219 O.s.p. ako vo výroku vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 a § 142 ods.1 O.s.p. tak, že by ich náhradu bol priznal odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. Odporca si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil, preto mu ich odvolací súd nepriznal.

Trovy odvolacieho konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi, pretože mu žiadne nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.